

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/198/2014
Identifikačné číslo spisu:	5112233791
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Kriváňová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5112233791.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17 C 267/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. februára 2013, sp. zn. 9 NcC97/2013, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní zastavuje.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca podal dňa 27. septembra 2012 na Okresnom súde Žilina žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov a tvrdil, že predmetnú ujmu mu spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Žilina, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadal, aby Krajský súd v Žiline rozhodol o prikázaní predmetnej veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Námestovo považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti jeho sudcov, spis po ich vyjadrení sa k argumentácii žalobcu predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline podľa § 16 ods. 1 O.s.p. ako súdu nadriadenému.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 19. februára 2013, sp. zn. 9 NcC 97/2013 rozhodol, že sudca Okresného súdu Žilina JUDr. Peter Hrnčiar je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 17 C 267/2012.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Žiline napadol žalobca dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že v

konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ a § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 druhá veta O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže účastník konania napadnúť dovolaním iba právoplatné rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Žiline rozhodoval nie ako súd odvolací (nekonal v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Žilina (konal v zmysle § 14 a nasl. O.s.p.). Dovolaním žalobcu je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie vecí patriacej do právomoci súdov je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd, preto konanie o dovolaní žalobcu zastavil.

Dovolaateľ z procesného hľadiska zaviniť, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť žalovanému trovy tohto konania. Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a ani mu v dovolacom konaní žiadne trovy, ktoré by mu mohli byť priznané nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.